

Księga Mądrości

Глава 17

1. Бо великі й невимовні твої суди. Через це ненапоумлені душі заблукали. 2. Бо ті беззаконні, що взялися панувати святим народом, вязні темряви і звязані довгою ніччю, замкнені під дахом лежали як втікачі від вічного провидіння. 3. Бо думаючи сховатися в скритих гріхах, вони були розсіяні непросвітним покривалом забуття, страшно жахаючись і перелякані появами. 4. Бо ані внутрішній покій, що їх держав, не оберіг без страху, а звуки шумлячи їм звучали, і появлялися привиди з сумними пригніченими обличчями. 5. І ніяка сила огня не могла світити, ані не осталися ясні огні зізд, щоб освітити ту страшну ніч. 6. А тільки їм від себе являся огні повні страху, а перелякані видом того, чого не бачили, вважали за гірше від того, що бачили. 7. І було висмівання мистецтва магіки і зневажлива догана на величання розуму. 8. Бо ті, що взяли на себе відігнати страхи і жахи від хворої душі, вони боліли смішною боязню. 9. Бо хоч і ніщо страшного їх не лякало, настрашені проходом звірів і сичанням зміїв гинули від переляку і заперечуючи, що бачили повітря, від якого ніяк втекти не можна. 10. Бо лукавство особливо боязливе коли свідченням засуджується, а придавлені совістю завжди виносять погане. 11. Бо страх не є нічим, хіба що зрада помочі розумування, 12. а внутрішнє очікування, будучи меншим, вважає більшим незнання від дійсної причини муки. 13. Вони ж поправді немічну ніч і ту, що прийшла з внутрішніх покоїв немічного аду, тим самим сном сплючи, 14. то були переслідувані знаками привидів, то душі були ослаблені безсиллям. Бо на них найшов наглий і неочікуваний страх. 15. Так, отже, хто коли де впав, був бережений замкненим в не залізній вязниці. 16. Бо чи хто був селянином чи пастухом чи з тих, що робив роботи в пустині, охоплений терпів нужду, від якої не можна втекти, бо всі були звязані одними залізними кайданами темряви. 17. Чи дух, що сичав, чи милозвучний звук птахів між галузками широких дерев, чи рух сильно текучої води, чи різкий шум каміння, що паде, 18. чи невидимий біг звірів, що бавляться, чи звук нападаючих звірів, що ричать, чи звук, що відбивається від гірських печер, ослабили їх, що мали страх. 19. Бо увесь світ був освічений ясным світлом і перебував в ділах без перешкоди. 20. А на них самих накладено тяжку ніч, образ темряви, що мала їх охопити. А вони для себе самих були тяжчі від темряви.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса